

§ 77.

De i det øvrige Kongerige og paa Island fødte Personer, som paa Færøerne blive trængende til Fattigforsørgelse, skulle være berettigede til at erholde saadan i det Fattigdistrikt, hvor de, efter at have opnaaet henholdsvis 18 og 16 Aars Alder, sidst have haft Ophold af den i § 32 i øvrigt ommeldte Bessaffenhed i henholdsvis 5 og 10 Aar.

Den Del af Udgifterne ved trængendes Hjemsendelse, der i Medfør af § 67 ellers skal afholdes af den assendende Kommune, bliver i de Tilfælde, hvor Hjemsendelsen sker fra det øvrige Kongerige til et forsørgelsespligtigt Fattigdistrikt paa Færøerne, at afholde af dette, ligesom omvendt Hjemsendelsesudgifterne, naar Hjemsendelsen sker fra Færøerne til det øvrige Kongerige, blive i det hele at bære af den forsørgelsespligtige Kommune, der. Samme Regel gælder under Forudsætning af Gensidighed med Hensyn til Island.

Opstaar der Tvistighed imellem et Fattigdistrikt paa Færøerne og en Kommune i det øvrige Kongerige eller paa Island angaaende Forsørgelsespligten, bliver Sagen i fornødent Fald at afgøre ved Forhandling imellem Justitsministeren og henholdsvis Indenrigsministeren eller Ministeren for Island.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Straks efter Emanationen af Loven af 9de April 1891 om det offentlige Fattigvæsen, der ifølge Lovens § 68 ikke finder Anvendelse paa Færøerne, blev Spørgsmaalet om dens Udbidelse til Derne med fornøden Tillæmpning taget under Overvejelse i det færøske Lagting. Sagen blev behandlet i Samlingerne 1891 og 1892, og man kom til det Resultat, at en Oversførelse af Lovens Bestemmelser uden meget væsentlige Ændringer maatte anses for særdeles ønskelig.

Medens dernæst Loven af 1891 med Hensyn til Fattigbestyrelsens Sammensætning, Fattigudgifternes Tilvejebringelse m. v. har indskrænket sig til en Henvisning til de i saa Henseende gældende Regler (jfr. Lovens § 67), har Lagtinget ment, at det ved Revisionen af den færøske Fattiglovgivning vilde være heldigst, at ogsaa Bestemmelserne herom, der findes spredte i Loven om Fattigvæsenet paa Færøerne af 22de Marts 1855 og de dertil sig sluttende Love af 16de Februar 1866 om Byen ThorsHAVNS økonomiske Bestyrelse og 28de Februar 1872 om de færøske Landkommuners Styrelse, bleve optagne i den eventuelle ny Lov med de Ændringer og Æmpelser, som i Aarenes Løb havde vist sig hensigtsmæssige, og saaledes, at den førstnævnte Lov, der alt væsentlig er bleven forandret ved de to sidstnævnte, helt

funde ophæves tilligemed Lov om Erhvervelse af Forsørgelsesret i Fattigdistrikterne i Færø Amt af 16de Februar 1856. Endelig har Tinget ment, at den nye Lov ogsaa burde optage Indholdet af Loven af 9de Februar 1883 om Ændringer i Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne af 22de Marts 1855, hvorved der for hvert Sogn paa Derne er oprettet en til "de fattiges Kasse" i det øvrige Kongerige svarende Understøttelsekasse.

De herhen hørende Bestemmelser har Lagtinget givet Plads i de to første Afsnit af Udkastet foran de Afsnit, der optage Indholdet af Loven af 1891.

Justitsministeriet er med Lagtinget enig i, at den nye Fattiglovs Bestemmelser med nogle Forandringer og Modifikationer ere egnede til at udvides til Færøerne, og da man derhos i det væsentlige har kunnet slutte sig til Tingets Udkast saavel med Hensyn til de som Følge af Dernes særlige Forhold nødvendige eller dog hensigtsmæssige Ændringer, Udeladelser og Tilføjelser, som ogsaa med Hensyn til de enkelte Forandringer i den bestaaende Ret, der af Tinget ere foreslaaede i de to første, Fattigloven af 1891 ikke vedkommende, Afsnit af Udkastet, er dette blevet lagt til Grund ved Affattelsen af nærværende Lovforslag.